

[Erhard Jakobsen]

ministerens udtalelser, men dernæst også andre medlemmers udtalelser. Mener man ikke, at det er sådan i Danmark Radio, at det ikke tilkommer nogen medarbejder at bruge en udsendelse til at agitere for et bestemt synspunkt, atomkraft, eller hvad det er? Mener man, at alsidigheden er tilfredsstillende, hvis, som jeg har nævnt det forskellige steder, man f.eks. den 28. januar 1978 retter et vældig beskidt angreb mod det danske forsvar, men den 27. januar 1979 har en udsendelse om hjemmeværnet, der ikke er alt for negativ? Er alsidighedskravet så opfyldt? Det er det, jeg spørger om. Jeg mener ikke, det skal være i hver udsendelse, men jeg siger f.eks., at hvis der er 14 udsendelser om atomkraft, skal det ikke nøjagtig være 7 for og 7 imod, men der må ikke være 10 imod og 4 for. Det er det billede, der meget tit tegner sig, og det er dér, jeg vil have skarpere bestemmelser.

Så ønsker jeg dem i loven, og det er der og vil der blive argumenteret for i udvalget, at det kan ikke være sådan, at det radioråd, der skal sidde og bedømme, om folketingets regler for Danmarks Radio bliver fulgt, også selv skal bestemme, hvordan reglerne skal være. Det må da være det ting, der giver radioloven, der bestemmer, ikke i enkeltheder, som ministeren nævnte, det er der jo slet ikke tale om, der er tale om principielle hovedsynspunkter. Jeg spørger: mener ministeren ikke, og mener repræsentanter for andre partier ikke, at det folketing, der beskæftiger sig med så vigtig en ting som radioloven, der er et monopol, også må angive hovedretningslinjerne for, hvad man skal forstå ved den alsidighed, som man omtaler som et af hovedsynspunkterne i loven. Disse ting håber jeg vi endnu i dag får tid til at diskutere, og at udvalget derefter får tid til at tage sig af det.

Bertel Haarder (V):

Hr. Erhard Jakobsen har for så vidt ret i, at der er sket en vis bevægelse i venstres syn på reklamer i TV, idet vi er gledet væk fra den absolutte modstand mod enhver form for reklame. Men det, jeg talte om, var en begrænset adgang til reklame inden for helt bestemte tidspunkter. Det må aldrig blive i amerikansk stil, hvor udsendelser afbrydes af reklamer, altså den slibrige reklameradiofoni, man kender fra USA; den skal vi aldrig have

inden for de danske grænser. Det vil jeg gerne understrege.

Og så er der fru Nathalie Linds idé om, at man en gang om året skal have en radiodebat her. Det har vi jo, takket være at vi er så flittige til at stille spørgsmål, og det har jeg ikke spor imod. Men det, jeg var betænkelig ved, var, at hvis man ikke kunne få sin vilje i radiorådet, eller hvis man, i tilfælde af at ministeren var klageinstans og man var gal på ministeren over, at han ikke havde rettet sig efter en klage, kunne se den ene sag efter den anden på folketingets dagsorden om, hvorfor ministeren ikke vil irttesætte osv., med mulighed for dagsordener og deslige. Det vil vi meget gerne være fri for, og det var grunden til min betænkelighed.

Lad mig så i øvrigt oplyse over for hr. Poulsgaard og andre, at citatet, som han startede med, lyder: »foraget af de store, men elsket af de små«. Det er Bjørnson, og det glæder mig, at hr. Poulsgaard ligesom jeg suger næring bl.a. af Højskolesangbogen.

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg føler trang til at sige, at jeg opfatter hr. Erhard Jakobsens ord om, at jeg har forstået CDs intentioner rigtigt, som en noget tvivlsom ros, men jeg er da glad for, at jeg har ret i, at dette forslag vender op og ned på begreber som ytringsfrihed og alsidighed, at det vil gøre medarbejderne til robotter, og at det vil få befolkningen til at læne sig tilbage i lænestolene foran TV-apparatet ganske passivt. Jeg lover, at jeg vil gøre, hvad jeg kan for at modarbejde alle tendenser af denne art.

Janne Normann (RV):

Hr. Erhard Jakobsen talte om misforståelser og forvekslinger og om, at det radikale venstre gjorde sig skyldig i misforståelser med hensyn til forslaget og også i radiorådet. Jeg er desværre bange for, at der ikke er nogen misforståelser med hensyn til tendensen bag dette lovforslag. Der var en enkelt misforståelse, idet der er en medarbejder i radiohuset, som hedder Janne Houman, men skidt nu med det, det er en bagatel.

Men jeg vil gerne gøre opmærksom på, at der er en forveksling, som er en meget alvorlig misforståelse også hos mange centrumdemokrater, tror jeg, når de anklager Dan-